

Nr. 524 / 2020

ALEXANDRU,
Din mila lui Dumnezeu și grație Sfântului Scaun Apostolic al Romei,
Episcop român unit, greco-catolic,
al Eparhiei de Lugoj

Onoratului cler
și iubitului popor credincios
har, binecuvântare și mântuire de la Dumnezeu-Tatăl
și de la Domnul nostru Isus Cristos

„Îngerul a strigat celei pline de har:
Curată Fecioară bucură-te! Și iară zic: bucură-te,
că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt
și pe morți i-a ridicat. Popoare, veseliți-vă!”
(Din *Catavasiile Învierii*)

Cristos a înviat!

Iubiți credincioși,

Anul acesta sărbătorim Sfintele Paști în condiții speciale, când nu ne-am putut întâlni fizic nici în cadrul celebrărilor Postului Mare și nici în cadrul Sfintei Liturghii a Învierii Domnului.

Omenirea întreagă este zguduită de pandemia provocată de coronavirus – COVID-19. Am fost și suntem alături de toate persoanele care suferă într-un fel sau altul din cauza acestei epidemii. Ne rugăm lui Isus Cristos înviat din morți, să primească în patria cerească sufletele celor care au decedat și celor care au decedat din cauza acestei epidemii și să le dea odihna veșnică. Ne rugăm și pentru cei ce lucrează zi și noapte să oprească răspândirea acestei maladii care seamănă moartea și blochează bunul mers al societății umane.

Iubiți credincioși,

În ciuda acestei încercări ce apasă asupra întregii omeniri, Sărbătoarea Sfintelor Paști ne dă curajul și încrederea că nu moartea este ultimul lucru din viața omului ci **învierea**. Această victorie a vieții asupra morții este marele adevăr pe care îl proclamă credința creștină.

Ziua Învierii Domnului ne conferă bucuria învingerii binelui asupra răului. Adevărul a învins minciuna. Nevinovăția a învins păcatul. Durerea s-a schimbat în bucurie. Bunătatea a învins răutatea. Învierea a învins moartea.

Astăzi este ziua triumfului veșnic al Învierii lui Isus. Minunea minunilor, praznicul praznicelor, sărbătoarea sărbătorilor și cel mai mare act al începutului istoriei creștinismului: Învierea Mântuitorului nostru.

Învierea lui Cristos este temelia învierii noastre, este descoperirea supremă a puterii divine, este împlinirea profețiilor, ca argument convingător al lucrării Providenței în lume, este împlinirea și desăvârșirea credinței dreptilor Vechiului Testament. Învierea Domnului este lumina care luminează conștiințele credincioșilor, curățându-le de idei preconcepute; este lumina care înlătură mitul și legenda.

Credința în înviere este viața Bisericii, este existența ei bazată pe faptul Învierii lui Cristos. Fără înviere n-ar exista Biserica: „*Dacă Cristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră ... sunteți încă în păcatele voastre ... Dar acum Cristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Cristos toți vor învia*” (cf. 1Cor 14,17-22).

Învierea lui Cristos este permanenta bucurie a credincioșilor; este un fapt unic ce nu se repetă. Despre Înviere nu se poate vorbi înafara Bisericii lui Cristos, pentru că Învierea lui Cristos a fost temelia credinței Apostolilor. Pentru ei și pentru noi Isus este Mesia cel așteptat, iar Spiritul Sfânt ne luminează să înțelegem acest adevăr dumnezeiesc. Biserica creștină din primele veacuri se numea **Biserica Învierii** pentru că temelia predicării Apostolilor era despre Învierea Domnului și învierea noastră.

Iubiți credincioși,

Pe cât de zguduitoare și întunecată a fost Vinerea Mare, pe atât de măreață, luminoasă și strălucitoare a fost ziua Învierii lui Cristos, ziua celei mai curate bucurii și a celei mai dulci mângâieri. În această zi, El, Stăpânul vieții și al morții, a zdrobit imperiul satanei și ne-a redat libertatea de fii ai lui Dumnezeu. Cu adevărat: „*Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa*” (Ps. 117,24).

Bucuria acestei zile a Învierii Domnului nostru Isus Cristos se răsfrânge în toate slujbele religioase care se celebrează în Biserică, mai ales în cele ale duminicilor. Învierea Domnului este temelia credinței creștine, pe care o mărturisim cu toții în mod solemn, ori de câte ori rostim Crezul: „*Și a înviat a treia zi, după Scripturi*”.

Toate scrierile Noului Testament: Evangheliile, Faptele Apostolilor, Scrisorile Apostolilor, ne arată că toate profețiile mesianice ale Vechiului Testament, precum și cele ale Mântuitorului Isus referitoare la Învierea Sa, s-au împlinit până la ultima literă.

Dușmanii Învierii lui Cristos au încercat și încearcă și astăzi, de-a lungul unei istorii de 2000 de ani, să conteste și să combată prin toate mijloacele acest adevăr fundamental al Învierii Domnului, în speranța că, atacând temelia creștinismului, vor izbuti să dărâme întregul edificiu, adică Biserica lui Cristos.

Iubiții mei fii sufletești,

Însuflețiți de convingerea Învierii lui Isus, Apostolii devin, după pogorârea peste ei a Spiritului Sfânt, propovăduitori neînfricați ai lui Isus cel Înviat, pentru care ei îndură bătăi, prigoniri și închisoare, declarând cu seninătate și curaj, în fața Sinedriului, că ei nu pot să nu vorbească despre ceea ce ei înșiși au văzut și au auzit – cum declară Sfântul Petru și Sfântul Ioan – adică despre Cristos răstignit și înviat. Și

prin această mărturie a lor, pecetluită cu sângele martiriului, ei au cucerit o lume întreagă.

Întrega credință a Apostolilor, a tuturor sfinților și martirilor, precum și mărturia de douăzeci de veacuri a Bisericii este zidită pe temelia de nezdruncinat a Învierii, pe mormântul gol din care a țâșnit viața lumii.

Cristos a înviat – înseamnă că Dumnezeu există.

Cristos a înviat - înseamnă că există viață veșnică și Cristos este începutul învierii noastre la această viață.

Cristos a înviat – înseamnă că speranța omenirii este justificată.

Cristos a înviat – înseamnă că profețiile și minunile biblice sunt adevărate.

Cristos a înviat – înseamnă că Isus a încredințat Bisericii Sale misiunea de a-i învăța și de a-i sfinți pe oameni, misiune care trebuie îndeplinită până la sfârșitul veacurilor: *„mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit; învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului”* (Mt. 28,19-20).

Învierea lui Cristos este, pentru toți creștinii, prilej de bucurie, mângâiere și speranță. Pentru acest sfânt ideal al Învierii ne ducem povara grea a Crucii pe urmele lui Isus Cristos Crucificat și Înviat, știind că dacă trăim și murim cu Cristos, adică după învățătura Sa, și noi vom învia împreună cu Cristos într-o mărire.

Închei această scrisoare pastorală dorind ca Învierea lui Isus Cristos să fie pentru toți creștinii prilej de bucurie, de mângâiere și speranță.

Să ne bucurăm și noi împreună cu Biserica, în această luminată zi a Învierii, așa cum ne îndeamnă ea prin Catavasiile Învierii:

„Cristos a înviat din morți! Ziua Învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Cristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință”. Amin.

Sărbători fericite!

Cristos a înviat!

**Lugoj, Sfintele Paști
19 aprilie 2020**

**Alexandru Mesian
Episcop de Lugoj**

**Dată la Reședința Noastră Episcopală din Lugoj, la praznicul Învierii Domnului, Anul
Domnului 2020**